



# การสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศิริ เม่งมั่งมี, อนู เจริญวงศ์ระยัป\* และปณณวิชญ์ ไบกุลหาลาบ

## A Fear Measurement Model in Entering ASEAN Community for Teachers under of the Office of Basic Education Commission

Siri Mengmungmee, Anu Jarernvonggrayab\* and Punnawit Baikulab

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก 65000

Program in Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok 65000

\*Corresponding author. E-Mail address: anu.j@psru.ac.th

Received: 5 September 2017; Accepted: 31 January 2018

### บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 400 คน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยวิธีวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ ตอนที่ 2 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลจากการวิจัยได้แบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู ประกอบด้วยลักษณะความกลัวการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู 8 ด้าน ได้แก่ การใช้ภาษาต่างประเทศ การใช้งานวิจัย การใช้สื่อ ICT การใช้หนังสือภาษาต่างประเทศ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในอาเซียน ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และเทคนิคและวิธีการสอน แบบวัดมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ 1 หมายถึง กลัวน้อยที่สุด, 2 หมายถึง กลัวน้อย, 3 หมายถึง กลัวปานกลาง, 4 หมายถึง กลัวมาก และ 5 หมายถึง กลัวมากที่สุด
2. ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) พบว่า ค่า KMO เท่ากับ .966 และค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่า Chi-Square เท่ากับ 36200.489 ค่าองศาอิสระเท่ากับ 2701 Significance .000 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ 2 วิธี ได้จำนวนองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบเท่ากัน โดยการสกัดองค์ประกอบแบบ Principal Component Analysis และหมุนแกนแบบหมุนฉากใช้วิธี Varimax ค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบโดยการหมุนแกนแบบ Varimax มีค่าระหว่าง 0.359 ถึง .838 และการสกัดองค์ประกอบแบบ Principle Axis Factoring หมุนแกนแบบหมุนแหลมใช้วิธี Promax มีค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบระหว่าง 0.283 ถึง .980

คำสำคัญ: แบบวัดความกลัว อาเซียน ครู

### Abstract

The objectives of this research were to: 1) construct a fear measurement model in entering ASEAN Community for teachers under Office of Basic Education; and 2) to examine validity of the constructed model. The subjects of this study were 400 teachers in lower-secondary schools under the Office of Basic Education, collected by multi-stage sampling. The applied instrument was the questionnaire on fear measurement in entering ASEAN community for teachers under the Office of Basic Education. The study was divided into two phases: in Phase 1, Critical Incident Technique was used to create the fear measurement model in Entering ASEAN Community for teachers under Office of Basic Education; in Phase2, Exploratory Factor Analysis was used to look at the validity of the model.

According to the results, it was found that the teacher's fear in entering ASEAN Community was composed of eight subscales: using foreign language, using research, using ICT, using foreign language text, ASEAN knowledge, ASEAN interaction, culture diversity, and teaching technique through the rating scale categorized into five levels (from 1 "least fear" to 5 "highest fear"). The



KMO = 966, the Chi-Squared = 36200.489, Degrees of freedom = 2701, Significance 0.000 and the Bartlett's Test were statistically significant in EFA result analysis. The two EFA methods also acquired the same eight elements. By extracting them through Principle Component Analysis with Varimax rotation, the factor variation was ranged from 0.359 to 0.838. Through Principal Axis Factoring with Promax rotation, the factor variation was ranged from 0.283 to 0.980.

**Keywords:** Fear Scale, Teachers, ASEAN

## บทนำ

ในปีพุทธศักราช 2558 หรือคริสตศักราช 2015 การที่ประเทศไทยจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 นับว่าเป็นภาวะความเปลี่ยนแปลงของประเทศเพื่อเปิดรับประชากรของภูมิภาคในการอยู่ร่วมกันในสังคมที่ใหญ่ขึ้น คือ สังคมอาเซียน สถานศึกษาต้องเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สามารถอยู่ในสังคมที่มีประชากรที่กว้างกว่าประชากรไทยให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการศึกษา ก็คือ ครูผู้สอนซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงกระแสจากสังคมเนื่องจากความไม่พร้อมทางด้านการศึกษาของประเทศจากรายงานโกลบอลคอมเพทิทีฟรีพอร์ต 2014-2015 (Global Competitive Report) ของเว็ลด์ อีโคโนมิกฟอรัม (WEF) เป็นที่น่าวิตกว่า คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยอยู่อันดับ 7 ในกลุ่มประเทศอาเซียน ในหลายหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนได้ทำการศึกษาความรู้สึกและปฏิกิริยาของบุคลากรในการตอบสนองต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนน้อย ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และการเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน วิไลต หลงระเริง ได้กล่าวไว้ในบทความวิชาการ เรื่อง “การเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างไร ในมุมมองของผู้ปฏิบัติ” ว่า 1) คุณรู้จัก ASEAN Economic Community: AEC หรือไม่ อย่างไร ผลปรากฏว่า ร้อยละ 90 รู้จัก และร้อยละ 10 ไม่รู้จัก 2) มีความวิตกกังวลหรือไม่กับการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลปรากฏว่า ร้อยละ 80 มีความวิตกกังวล และร้อยละ 20 ไม่มีความวิตกกังวล โดยให้เหตุผลของความวิตกกังวลในเรื่องไม่เก่งภาษา กลัวโดนแย่งงาน กลัวต้องเหนื่อยมากขึ้นในการพัฒนาบุคลากร กลัวความสามัคคีของคนต่างชาติจะทำให้เราล่มสลาย และกลัวความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Longlalerng, 2013) แต่สำหรับครูซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความกลัวของครูหรือเครื่องมือที่ใช้วัดความกลัวในการเข้าสู่อาเซียนของครู

ในขณะที่เดียวกันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เน้นให้ครูมีคุณลักษณะตามตัวชี้วัดคุณภาพครูตามหลักสูตรแกนกลางอาเซียน (Asean Curriculum Sourcebook) อันได้แก่ การมีเทคนิคและวิธีสอนที่หลากหลายโดยเน้นกิจกรรมหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ทั้งในประเทศและในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งการวิจัย สื่อนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสร้างความกลัวและวิตกกังวลแก่ครูที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียน กฎบัตรอาเซียน ประชาคมอาเซียนการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ใช้หนังสือตำราเรียนและสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเผยแพร่ผลงานทั้งระบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline) (Basic Education Commission, 2011) ผู้วิจัยสนใจศึกษาการสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูในด้านความรู้ความสามารถส่วนบุคคล ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่อยู่ในตัวครูผู้สอนเอง และบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน รวมถึงความคาดหวังที่มีต่อนักเรียนในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แต่เนื่องจากความกลัวของครู หรือเครื่องมือสำหรับวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูยังไม่มีหลักฐานว่าเคยมีนักวิจัยศึกษามาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูและเลือกวิธีการศึกษาจากข้อมูลเชิงประจักษ์ในสถานการณ์ตามสภาพปัจจุบันเพื่อให้ได้ข้อมูลมาพัฒนาแบบวัดสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการวัดความกลัวอันคุณลักษณะที่อยู่ภายในของบุคคล รวมถึงเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการปรับสภาพของครูในการก้าวเข้าสู่การอยู่ร่วมกันกับประชาชนของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนและเป็นสารสนเทศสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อไป



## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย ได้แก่

1. เพื่อสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

## วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนของการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

**ขั้นตอนที่ 1** การสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

**ขั้นตอนที่ 2** การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

## ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความกลัวของครูที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดด้านคุณภาพครูผู้สอนในหลักสูตรแกนกลางอาเซียน คือ

1. กลัวเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของอาเซียน กฎบัตรอาเซียน ประชาคมอาเซียน
  2. กลัวการใช้ ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร
  3. กลัวการใช้หนังสือ ตำราเรียนและสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนรู้
  4. กลัวการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการเผยแพร่ผลงาน
- ทั้งระบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline)
5. กลัวการใช้เทคนิคและวิธีสอนที่หลากหลายโดยเน้นกิจกรรมหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้
  6. กลัวการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ทั้งในประเทศและในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
  7. กลัวการใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
  8. กลัวการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม

แบบวัดความกลัวมีตัวชี้วัดของครูข้อที่ 8 ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติมภายใต้คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความกลัวของครูในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

## ขั้นตอนการวิจัย

**ขั้นตอนที่ 1** การสร้างและพัฒนาแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

**1.1** การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คือกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการจากข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับความกลัวของตนเอง เมื่อต้องเข้าสู่ประชาคมอาเซียน



### ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู มีรายละเอียดในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident Technique: CIT) ตามแนวคิด Flanagan (Flanagan, 1954)
3. สร้างแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานที่วิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูครอบคลุม 7 ประเด็นตัวชี้วัดคุณภาพครูในหลักสูตรแกนกลางอาเซียน (Asean Curriculum Sourcebook)
4. นำแบบสัมภาษณ์ความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นและดำเนินการปรับปรุงภายใต้คำแนะนำ
5. ทำการศึกษานำร่องโดยทดลองใช้แบบสัมภาษณ์แนวคำถามก่อนจะนำไปใช้ศึกษาจริงกับครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ราย เพื่อเป็นการปรับแนวคำถามให้มีความเหมาะสมชัดเจนมากขึ้น
6. ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนต้นแบบ โครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน (Spirit of ASEN) 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนศิริมาศพิทยาคม โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม และโรงเรียนนครสวรรค์ จำนวน 60 คน (Flanagan, 1954) โดยการสุ่มอย่างง่าย เพื่อนำผลจากการสัมภาษณ์มากำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูและเป็นข้อมูลในการสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูในขั้นตอนต่อไป

#### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

#### การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวมได้จากผู้ให้ข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Contents Analysis) โดยวิธีการใช้ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตามวิธีการของฟลานาแกน (Flanagan, 1954)
2. นำข้อมูลเกี่ยวกับความกลัวของครูในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมดมาวิเคราะห์จำนวน แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละในแต่ละประเด็น
3. สรุปเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู เพื่อใช้ในการสร้างแบบวัดความกลัวในขั้นตอนต่อไป

### 1.2 การสร้างและพัฒนาแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อสร้างข้อคำถามจากนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้มาจากการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (CIT) และหาคุณภาพแบบวัดด้วยวิธีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำเครื่องมือไปทดลองใช้เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความกลัว

#### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการทดลองใช้ (Try out) คือ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน

### ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู มีรายละเอียดในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้



1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบวัด
2. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดความกลัวตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้จากการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident Technique: CIT)
3. นำแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนครูผู้สอนปริญญาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นและดำเนินการปรับปรุงภายใต้คำแนะนำ
4. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้วยวิธีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในรอบแรกโดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะวิธีการเขียนนิยามโดยให้จัดกลุ่มและสรุปเหตุการณ์สำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ในแต่ละด้านกำหนดเป็นนิยามให้มีความหมายชัดเจนและครอบคลุมไม่เขียนยาวจนเกินไปและไม่เขียนรายละเอียดของเหตุการณ์สำคัญไว้ในนิยาม วิธีการเขียนข้อคำถามให้ครอบคลุมและอยู่ในขอบเขตของนิยามเท่านั้น
5. นำแบบวัดไปทดลองใช้กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 60 คน หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS และหาอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (r)
6. ปรับปรุงแบบวัดอีกครั้ง แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิม จนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และนำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

**ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)**

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาและค้นหาว่าองค์ประกอบรวมที่จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ขององค์ประกอบความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยพิจารณากำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งกำหนดไว้ว่าสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรที่ศึกษาควรเป็น 20:1 สัดส่วนต่ำสุดที่พอใช้ได้ คือ 5:1 (Hair et al., 2006 as cited in Wiratchai, 1999) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปร 5:1 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่สังเกตได้จำนวน 74 ตัวแปร ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 370 คน ผู้วิจัยเก็บเพิ่มเติมเป็น 400 คน ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยแบ่งตามจังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา สังกัด ขนาดโรงเรียน จนได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด

**การเก็บรวบรวมข้อมูล**

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์บางส่วน ได้แบบวัดกลับมา 422 ฉบับ ผู้วิจัยคัดเลือกแบบวัดที่สมบูรณ์ได้ 400 ฉบับ

**การวิเคราะห์ข้อมูล**

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้ค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
2. การค้นหาลักษณะองค์ประกอบใช้การวิเคราะห์ส่วนประกอบ
  - 2.1 การวิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้นการวิเคราะห์องค์ประกอบ
    - 2.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามความกลัวของครูว่ามีเพียงพอในการวิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ในทิศทางบวก มีค่าอยู่ระหว่าง .243 ถึง .861
    - 2.1.2 การทดสอบ Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) และ Bartlett's Test of Sphericity ใช้ทดสอบสมมติฐานจะเป็นค่าที่มีแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-Square ถ้าค่าไคสแควร์มีค่ามากหรือค่า sig ในการทดสอบนัยสำคัญทาง



สถิติ (a) จะปฏิเสธ  $H_0$  หรือยอมรับ  $H_1$  นั่นคือ ตัวแปรที่ทดสอบมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้เทคนิควิเคราะห์ Factor Analysis ได้

## 2.2 การสกัดองค์ประกอบและเลือกวิธีการหมุนแกน

การค้นหาลักษณะองค์ประกอบผู้วิจัยดำเนินการ 2 รูปแบบ คือ ใช้การสกัดองค์ประกอบแบบ Principal Component Analysis และหมุนแกนแบบมุมฉากใช้วิธี Varimax เป็นการหมุนแกนที่ยังคงทำให้องค์ประกอบยังคงตั้งฉากกันหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ยังคงเป็นอิสระกัน Varimax เป็นเทคนิคที่ทำให้จำนวนตัวแปรที่น้อยที่สุด มีค่า Factor Loading มากในแต่ละองค์ประกอบ และการสกัดองค์ประกอบแบบ Principle Axis Factoring หมุนแกนแบบมุมแหลมใช้วิธี Promax เป็นการหมุนแกนที่เมื่อหมุนแล้วองค์ประกอบอาจจะไม่ตั้งฉากกันหรือองค์ประกอบไม่เป็นอิสระกัน เนื่องจากตัวแปรความกลัวของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู เป็นตัวแปรที่ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีผู้ที่เคยศึกษามาก่อน ผู้วิจัยไม่แน่ใจโครงสร้างความสัมพันธ์ว่ามีลักษณะใด จึงเลือกดำเนินการสกัดองค์ประกอบทั้งสองวิธีแล้วจึงเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์เพื่อให้ได้วิธีที่ดีที่สุดในการสกัดองค์ประกอบความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สำหรับเกณฑ์พิจารณาจำนวนส่วนประกอบใช้เกณฑ์ค่า Eigen Values เกิน 1 หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของส่วนประกอบแต่ละตัวโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient)

## สรุปผลการศึกษา

**ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและพัฒนาแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

1.1 ผลของการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลจากการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (CIT) สามารถกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 8 ด้าน ดังนี้

**ความกลัว** หมายถึง ความคิดและความรู้สึกที่เกิดจากปฏิกิริยาการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ไม่คุ้นเคย แปลกใหม่ รวมถึงความรู้สึกไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่น หรือหลีกเลี่ยงการเผชิญสถานการณ์ ซึ่งบุคคลประเมินแล้วว่าสิ่งนั้นอาจมีอันตรายคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยและอยู่รอดของตน

**ความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู** หมายถึง ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่นหรือหลีกเลี่ยงต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูในด้านคุณภาพของครูตามตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางอาเซียน ซึ่งครูประเมินแล้วว่าอาจมีอันตรายคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยและอยู่รอดของตน ซึ่งวัดได้จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ 1 หมายถึง กลัวน้อยที่สุด, 2 หมายถึง กลัวน้อย, 3 หมายถึง กลัวปานกลาง, 4 หมายถึง กลัวมาก และ 5 หมายถึง กลัวมากที่สุด ประกอบด้วยความกลัวของครู 8 องค์ประกอบ 1) ความกลัวเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในเรื่องความรู้ทั่วไปของอาเซียน ภูมิบัตรอาเซียน ประชาคมอาเซียน 2) ความกลัวการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร 3) ความกลัวการใช้หนังสือ ตำราเรียน และสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนรู้ 4) ความกลัวการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการเผยแพร่ผลงานทั้งระบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline) 5) ความกลัวการใช้เทคนิคและวิธีสอนที่หลากหลายโดยเน้นกิจกรรมหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ 6) ความกลัวการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ทั้งในประเทศและในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน 7) ความกลัวการใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง 8) ความกลัวการจัดการเรียนรู้ในสังคมความแตกต่างทางวัฒนธรรม

1. ความกลัวเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องความรู้ทั่วไปของอาเซียน ภูมิบัตรอาเซียน ประชาคมอาเซียน หมายถึง สภาวะอารมณ์ ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่นหรือหลีกเลี่ยงการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปของอาเซียน ประวัติความเป็นมาของอาเซียน วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน



สัญลักษณ์ของอาเซียน กฎบัตรอาเซียน ประชาคมอาเซียน หลักสูตรแกนกลางอาเซียน สถานการณ์ในปัจจุบัน และผลกระทบภายหลังจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

2. ความกลัวการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร หมายถึง สภาวะอารมณ์ความคิด ความรู้สึก ไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่นหรือหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศในด้านองค์ความรู้ (Knowledge) และทักษะการใช้ภาษา (Skill) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการนำภาษาต่างประเทศมาใช้ ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

3. กลัวการใช้หนังสือ ตำราเรียน และสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สภาวะอารมณ์ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่นหรือหลีกเลี่ยงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ การตอบข้อซักถามหรือให้ข้อเสนอแนะ โดยการใช้หนังสือ ตำราเรียน และสื่อประเภทต่างๆ ที่เป็นภาษาต่างประเทศ

4. ความกลัวการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการเผยแพร่ผลงานทั้งระบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline) หมายถึง สภาวะอารมณ์ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่น หรือหลีกเลี่ยงการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากตนเองขาดองค์ความรู้ ขาดทักษะในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งแบบผ่านและไม่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลสำคัญเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการเผยแพร่ผลงาน

5. ความกลัวการใช้เทคนิคและวิธีสอน หมายถึง สภาวะอารมณ์ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่นและหลีกเลี่ยงการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนและวิธีการสอนอันหลากหลายที่เน้นกิจกรรมหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้และผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสมาชิกอาเซียน

6. ความกลัวการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ทั้งในประเทศและในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน หมายถึง สภาวะอารมณ์ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่นหรือหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่จะต้องนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการ การตีพิมพ์ในวารสาร การประชุมสัมมนา การพูดคุยนทนาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เนื่องจากคิดว่าตนเองขาดความรู้ด้านเนื้อหา วิธีการนำเสนอ ความรู้ความสามารถด้านภาษาทั้งภายในประเทศ และในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

7. ความกลัวการใช้การวิจัยและนวัตกรรมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง หมายถึง สภาวะอารมณ์ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หลีกเลี่ยงหรือหวาดหวั่นว่าจะไม่สามารถทำวิจัย ไม่สามารถพัฒนานวัตกรรมหรือไม่สามารถใช้ผลการวิจัยอื่นๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

8. ความกลัวการจัดการเรียนรู้ในสังคมความแตกต่างทางวัฒนธรรม หมายถึง สภาวะอารมณ์ ความคิดและความรู้สึกไม่คุ้นเคย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ หวาดหวั่นหรือหลีกเลี่ยงการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี ให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

1.2 ผลการสร้างและพัฒนาแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลของการสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยข้อคำถามจากนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้มาจากผลการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (CIT) แบบวัดมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยกำหนดลักษณะความกลัวของครูในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ออกเป็น 8 ด้าน และสร้างข้อคำถามในแต่ละด้านทั้งหมด 74 ข้อ

เมื่อนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 60 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัดทั้งหมดเท่ากับ 0.986 ค่าความเชื่อมั่นของแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 0.862-0.980 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.528-0.955



## ขั้นตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างคุณภาพแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบโดยการหมุนแกนทั้งสองวิธี คือ การสกัดองค์ประกอบแบบ Principal Component Analysis และหมุนแกนแบบมุมฉากใช้วิธี Varimax และการสกัดองค์ประกอบแบบ Principle Axis Factoring หมุนแกนแบบมุมแหลมใช้วิธี Promax สามารถจำแนกองค์ประกอบได้ จำนวน 8 องค์ประกอบ ทุกองค์ประกอบ มีค่าไอเกน (Eigen Value) เกินกว่า 1 ค่าสัมประสิทธิ์ส่วนประกอบของแต่ละองค์ประกอบมีความใกล้เคียงกันในการหมุนแกนทั้ง 2 แบบ โดยค่าสัมประสิทธิ์ส่วนประกอบโดยการหมุนแกนแบบ Varimax มีค่าระหว่าง 0.359 ถึง .838 และวิธีหมุนแกนแบบ Promax มีค่าระหว่าง 0.283 ถึง .980 องค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อคำถามทั้งหมดได้ร้อยละ 77.419 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	Varimax (Factor Loading)	Promax (Factor Loading)					
การใช้ภาษาต่างประเทศ	10 ข้อ (L1-L10)	.693-.802	.730-.943					
การใช้งานวิจัย	10 ข้อ (R1-R10)	.615-.810	.558-.940					
การใช้สื่อ ICT	9 ข้อ (IT1-IT9)	.654-.838	.632-.980					
การใช้หนังสือภาษาต่างประเทศ	10 ข้อ (B1-B10)	.618-.777	.618-.777					
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน	9 ข้อ (K1-K9)	.686-.802	.689-.881					
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในอาเซียน	9 ข้อ (C1-C9)	.620-.719	.698-.891					
ความแตกต่างทางวัฒนธรรม	10 ข้อ (D1-D8)	.661-.771	.676-.890					
เทคนิคและวิธีสอน	10 ข้อ (B1-B10)	.359-.785	.283-.942					
ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ	L R IT B K C D T							
การใช้ภาษาต่างประเทศ (L)	1.000							
การใช้งานวิจัย (R)	.381	1.000						
การใช้สื่อ ICT (IT)	.389	.539	1.000					
การใช้หนังสือภาษาต่างประเทศ (B)	.420	.542	.526	1.000				
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน (K)	.590	.710	.499	.510	1.000			
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในอาเซียน (C)	.644	.453	.490	.401	.629	1.000		
ความแตกต่างทางวัฒนธรรม (D)	.704	.375	.481	.323	.526	.557	1.000	
เทคนิคและวิธีสอน (T)	.320	.627	.615	.561	.533	.416	.232	1.000
สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช	.941	.966	.966	.973	.941	.962	.964	.942
ค่าไอเกน	33.22	8.305	4.530	3.466	2.707	1.969	1.657	1.428
ร้อยละ ความแปรปรวนหลังหมุนแกน	11.99	11.74	11.54	10.11	9.36	8.74	8.14	5.76

หมายเหตุ: ตัวหนาขีดเส้นใต้ หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ส่วนประกอบใกล้เคียงกันสามารถจัดไว้ได้ทั้งสององค์ประกอบ ขึ้นอยู่กับความหมายที่เหมาะสม

ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้อง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ผลการวิเคราะห์การสกัดองค์ประกอบแบบ Principal Component Analysis และหมุนแกนแบบมุมฉากใช้วิธี Varimax เนื่องจากทุกองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.3 (Wiratchai, 1999) ในขณะที่การสกัดองค์ประกอบแบบ Principle Axis Factoring หมุนแกนแบบมุมแหลมใช้วิธี Promax องค์ประกอบด้านความกลัวการใช้เทคนิคและวิธีสอนค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.283 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์กำหนด

ผลการจัดตัวบ่งชี้เข้าองค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบ พบว่า ความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู แบ่งได้ 8 องค์ประกอบ 74 ตัวบ่งชี้ เรียงตามน้ำหนักองค์ประกอบ ดังนี้





**องค์ประกอบที่ 1** คือ ด้านความกลัวการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ประกอบด้วย

(L2) = ไม่แน่ใจความรู้เรื่องคำศัพท์, (L1) = ไม่แน่ใจความรู้พื้นฐานภาษาต่างประเทศ, (L6) = กลัวผู้อื่นไม่เข้าใจเมื่อพูดภาษาต่างประเทศ, (L4) = หลีกเลี่ยงการฟังภาษาต่างประเทศ, (L5) = ไม่กล้าพูดกับชาวต่างชาติ, (L8) = บอกเรื่องที่อ่านจากภาษาต่างประเทศไม่ได้, (L3) = ไม่มั่นใจเมื่อฟังภาษาต่างประเทศจากชาวต่างชาติ, (L9) = ไม่กล้าเขียนเป็นภาษาต่างประเทศ, (L7) = ไม่กล้าอ่านภาษาต่างประเทศให้ผู้อื่นฟัง, (L10) = กลัวเขียนภาษาต่างประเทศผิดหลักไวยากรณ์ คำนวณน้ำหนักอยู่ระหว่าง 693-.802 มีค่าไอเกนเท่ากับ 33.229 ร้อยละความแปรปรวนเท่ากับ 11.99

**องค์ประกอบที่ 2** คือ ด้านความกลัวการใช้การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

(R4) = การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นเรื่องยาก, (R3) = หลีกเลี่ยงการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้งานวิจัยเป็นฐาน, (R5) = ไม่มีความรู้เรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้, (R1) = การใช้งานวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนสุดลาดแรงงานอาเซียน, (R2) = ไม่มั่นใจการทำวิจัยเต็มรูปแบบมาตรฐานได้, (R6) = ไม่มั่นใจการนำผลงานวิจัยในอาเซียนมาใช้พัฒนาผู้เรียน, (R7) = ไม่มั่นใจการเลือกใช้ผลการวิจัยให้สอดคล้องกับหลักสูตร, (R8) = ไม่มั่นใจการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้, (R9) = ไม่มั่นใจการเลือกใช้งานวิจัยที่เหมาะสมมาพัฒนาผู้เรียน, (R10) = หวาดหวั่นเมื่อต้องใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .615-.810 ค่าไอเกนเท่ากับ 8.305 ร้อยละความแปรปรวนเท่ากับ 11.74

**องค์ประกอบที่ 3** คือ ด้านความกลัวการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนรู้การวัดและประเมินผล และการเผยแพร่ผลงานทั้งระบบออนไลน์และออฟไลน์ ประกอบด้วย

(IT8) = ไม่คุ้นเคยการใช้แอปพลิเคชันหรือโปรแกรมเสริมอื่น ๆ, (IT9) = ไม่มีความรู้การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนรู้, (IT4) = ไม่คุ้นเคยกับการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์, (IT2) = ไม่มั่นใจจะเผยแพร่ผลการเรียนรู้ลงใน Youtube ได้, (IT5) = ไม่มั่นใจทักษะการใช้สื่อออนไลน์สำหรับการจัดการเรียนรู้, (IT7) = ไม่คุ้นเคยกับวิธีการทดสอบผู้เรียนผ่านระบบออนไลน์, (IT6) = กลัวการใช้โปรแกรมใหม่ๆ ในการวัดและประเมินผล, (IT1) = ไม่มั่นใจในการใช้กระดานอัจฉริยะในการจัดการเรียนรู้, (IT3) = ไม่มั่นใจในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูลสำคัญ คำนวณน้ำหนักอยู่ระหว่าง .654-.838 มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.530 ร้อยละความแปรปรวนหลังหมุนแกนเท่ากับ 11.54

**องค์ประกอบที่ 4** คือ ด้านความกลัวการใช้หนังสือ ตำราเรียนและสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย

(B5) = ไม่เข้าใจเนื้อหาเมื่อต้องใช้หนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศ, (B7) = ข้อซักถาม ให้ข้อเสนอแนะจากหนังสือภาษาต่างประเทศ, (B9) = ถ่ายทอดความรู้อย่างถูกต้องใช้สื่อภาษาต่างประเทศ, (B6) = ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้จากหนังสือภาษาต่างประเทศ, (B3) = ไม่มั่นใจจัดกิจกรรมจากหนังสือภาษาต่างประเทศ, (B4) = ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ถ้าใช้หนังสือภาษาต่างประเทศ, (B8) = หลีกเลี่ยงที่จะใช้สื่อการสอนที่เป็นภาษาต่างประเทศ, (B10) = เลือกสื่อภาษาต่างประเทศได้เหมาะสมกับกิจกรรม, (B1) = ไม่คุ้นเคยกับการสอนโดยใช้หนังสือภาษาต่างประเทศ, (B2) = หลีกเลี่ยงที่จะใช้หนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศ คำนวณน้ำหนักอยู่ระหว่าง .618-.777 มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.466 ร้อยละความแปรปรวนเท่ากับ 10.11

**องค์ประกอบที่ 5** คือ ด้านความกลัวเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องความรู้ทั่วไปของอาเซียน ภูมิปัญญาอาเซียน ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย

(K7) = ไม่มั่นใจเมื่อต้องถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ สถานการณ์การเมืองในของประเทศอาเซียนให้กับผู้เรียน, (K4) = ไม่แน่ใจว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างเพียงพอในการจัดการเรียนรู้, (K2) = ไม่มั่นใจว่ามีความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของอาเซียนในการจัดการเรียนรู้, (K8) = ไม่แน่ใจเมื่อต้องถ่ายทอดถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้กับผู้เรียน, (K3) = ไม่มั่นใจว่าจะอธิบายวัตถุประสงค์การก่อตั้งอาเซียนอย่างถูกต้อง, (K9) = ไม่มั่นใจเมื่ออธิบายเรื่องผลกระทบทางสังคมของอาเซียน, (K6) = ไม่มั่นใจกับการใช้หลักสูตรแกนกลางอาเซียน, (K1) = ไม่มั่นใจการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเรื่องทั่วไปของอาเซียน, (K5) = หลีกเลี่ยงการสอนรายละเอียดของภูมิปัญญาอาเซียน คำนวณน้ำหนักอยู่ระหว่าง .686-.802 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.707 ร้อยละความแปรปรวนเท่ากับ 9.36



**องค์ประกอบที่ 6** คือ ด้านความกลัวการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ทั้งในประเทศและในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ประกอบด้วย

(C3) = ไม่มั่นใจถ้าต้องแสดงความคิดเห็นบนเวทีสัมมนา, (C4) = ไม่มั่นใจในการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลในอาเซียน, (C7) = ไม่มั่นใจเมื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูในอาเซียน, (C6) = ไม่แน่ใจด้านภาษาเพียงพอต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้, (C8) = ไม่กล้าถ่ายทอดการจัดการเรียนรู้ในการประชุมสัมมนา, (C9) = ไม่มั่นใจว่ามีประสบการณ์พอสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้, (C5) = หลีกเลี่ยงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลจากอาเซียน, (C2) = กลัวที่จะต้องตีพิมพ์ผลงานในวารสาร, (C1) = ไม่มั่นใจถ้าต้องนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการ คำนวณค่าอยู่ระหว่าง .620-.802 มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.969 ร้อยละความแปรปรวนหลังหมุนแกนเท่ากับ 8.74

**องค์ประกอบที่ 7** คือ ด้านความกลัวการจัดการเรียนรู้ในสังคมความแตกต่างทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย

(D6) = กลัวความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้, (D8) = ไม่สามารถให้ทำผู้เรียนที่แตกต่างอยู่ร่วมกันอย่างสันติได้, (D7) = ไม่แน่ใจว่าจะแก้ปัญหาเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างผู้เรียน, (D5) = ไม่แน่ใจเกี่ยวกับยอมรับและเห็นคุณค่าของความแตกต่าง, (D4) = ไม่มั่นใจการเรียนรู้ให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างได้อย่างเท่าเทียมกัน, (D3) = ไม่มั่นใจจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมประเพณีที่ต่างกัน, (D1) = ไม่มั่นใจการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีเชื้อชาติต่างกัน, (D2) = ไม่มั่นใจจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีภาษาแตกต่างกัน คำนวณค่าอยู่ระหว่าง .661-.771 มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.657 ร้อยละความแปรปรวนเท่ากับ 8.14

**องค์ประกอบที่ 8** คือ ด้านความกลัวการใช้เทคนิคและวิธีสอน ประกอบด้วย

(T7) = หลีกเลี่ยงเทคนิคและวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ, (T5) = ไม่คุ้นเคยการใช้เทคนิคการสอนอื่นนอกจากการบรรยาย, (T4) = ไม่คุ้นเคยให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม, (T3) = ไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน, (T6) = หลีกเลี่ยงการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนใหม่ๆ เช่น BBL, (T2) = ไม่มั่นใจที่ใช้ทำให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง, (T9) = กลัววิธีการสอนไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เท่าเทียมกัน, (T8) = นักเรียนที่สอนจะมีความรู้ไม่เท่ากับนักเรียนในอาเซียน, (T1) = กลัวจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบใหม่ๆ คำนวณค่าอยู่ระหว่าง .312-.785

### อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

**ขั้นตอนที่ 1** การสร้างและพัฒนาแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 ผลของการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลจากการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (CIT) สามารถกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยด้วยการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญของฟลานาแกน (Flanagan, 1954) ซึ่งเป็นวิธีการกำหนดนิยามจากการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลเชิงประจักษ์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวน 60 ราย ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด (Kamppainen, 2000) เนื่องจากการสัมภาษณ์จะช่วยให้ผู้ให้ครูผู้สอนสามารถตอบคำถามได้ชัดเจนตรงประเด็นมากขึ้นด้วยการใช้รูปแบบในการสะท้อนคิดผ่านประสบการณ์ของตนเอง (McSherry, Simmons and Abbott, 2002) ในวิธีการนี้ครูผู้สอนจะบอกหรือเล่าถึงเหตุการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานของตนเองที่เกี่ยวข้องกับความกลัวการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้ง ซึ่งเหตุการณ์สำคัญที่พบได้บ่อยที่สุดจะถูกนำมาพิจารณาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา ในการวิจัยครั้งนี้มีระเบียบวิธีวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง "ประเด็นขัดแย้งทางวัฒนธรรมและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กในโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้: การวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (Jantarapratin, 2005) ประเด็นความกลัวที่ได้จากผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอน สอดคล้องกับคุณภาพครูผู้สอนในหลักสูตรแกนกลางอาเซียน ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน (Basic Education

Commission, 2011) ซึ่งมีทั้งหมด 8 ด้าน ในแต่ละด้านครูผู้สอนมีความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ความสามารถส่วนตัวของบุคคล และผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนและแสดงออกในลักษณะไม่คุ้นเคย ไม่นั่นใจ หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความกลัวนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ Gullone and King (1992) ที่กล่าวว่า บุคคลเมื่อต้องพบเจอกับสิ่งที่ไม่คุ้นเคย ไม่น่าไว้วางใจ และอาจมีอันตรายคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยและการอยู่รอดของบุคคลแล้ว บุคคลจึงต้องเกิดการเตรียมพร้อมต่อสิ่งนั้น โดยเกิดความกลัวขึ้นเป็นปฏิกิริยาตอบสนองอัตโนมัติ และระงับภัยตัวบุคคลเอง เพื่อให้สามารถต่อสู้ หลีกเลียง หลีกหนีจากสถานการณ์นั้น

จากการประมวลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความกลัวและการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (CIT) ทำให้ผู้วิจัยกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการความกลัวที่สอดคล้องกับพฤติกรรมเชิงประจักษ์และมีความหมายครอบคลุมลักษณะความกลัวของครูในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและสามารถนำไปใช้ในขั้นตอนการสร้างแบบวัดต่อไป

1.2 ผลการสร้างและพัฒนาแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลของการสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยข้อคำถามจากนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้มาจากผลการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (CIT) แบบวัดมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยกำหนดลักษณะความกลัวของครูในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ออกเป็น 8 ด้าน และสร้างข้อคำถามตั้งต้นในแต่ละด้านทั้งหมด 76 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนครูผู้สอนปริญญาโทที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นและดำเนินการปรับปรุงภายใต้คำแนะนำหลังจากนั้น ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้วยวิธีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในรอบแรก โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน และปรับปรุงแบบวัด คงเหลือคำถามที่ใช้ได้ 74 ข้อ นำแบบสอบวัดไปทดลองใช้กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 60 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีสัมพัทธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (r) ผลการวิจัย พบว่า ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.528–0.955 นั่นคือ คะแนนรายข้อมีสหสัมพันธ์สูงกับคะแนนรวม แสดงว่า ข้อนั้นวัดได้สอดคล้องกับแบบวัดทั้งหมด นั่นคือสอดคล้องกับการวัดของข้อคำถามส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมด เป็นการวัดในสิ่งเดียวกัน นับว่ามีอำนาจจำแนกสูงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient) แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.986 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านอยู่ระหว่าง 0.862–0.980 พบว่า เกณฑ์การพิจารณาระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ควรมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 (Pinyoanuntapong, 2002) สอดคล้องกับ เกเบิล (Saiyot and Saiyot, 2000, p. 317 as cited in Gable, 1986, p. 147) ที่กล่าวว่า เครื่องมือวัดความรู้สึกรหรือจิตพิสัยที่ดี ควรมีค่าความเชื่อมั่นอย่างต่ำ 0.70 ดังนั้น แบบวัดแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ที่เชื่อถือได้ เพราะแบบวัดที่สร้างขึ้นเป็นไปตามกระบวนการสร้างแบบวัดที่มีคุณภาพหลายขั้นตอน โดยเฉพาะในขั้นตอนแรกการนิยามคุณลักษณะและขั้นตอนสุดท้ายการแสดงผลหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเนื่องจากทั้งสองขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ซับซ้อนยุ่งยาก (Jaremvongrayab, 2014) อีกทั้งยังผ่านการคัดเลือกทางสถิติที่มีคุณภาพ

**ขั้นตอนที่ 2** ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างคุณภาพแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

2.1 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)

แบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้ทำการพัฒนาขึ้นนี้ ประกอบไปด้วย 8 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานของผู้วิจัยในการกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับความกลัวครูของผู้สอน ไว้ 7 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องคุณภาพของครูในหลักสูตรแกนกลางอาเซียน ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของครูในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Basic Education Commission,



2011) ส่วนองค์ประกอบที่ 8 กำหนดเพิ่มเติมจากการเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาและการวัดและประเมินผล ซึ่งเห็นว่าความกลัวของครูควรครอบคลุมถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงและได้รับผลกระทบเป็นอันดับแรกของการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริงและได้เสนอองค์ประกอบที่ 8 คือ ความกลัวการจัดการเรียนรู้ในสังคมความแตกต่างทางวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงสำรวจ ได้ผลเช่นเดียวกันกับแนวคิด ทฤษฎีของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดเป็นยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จำแนกไว้ 7 ด้าน (Basic Education Commission, 2011) ซึ่งเป็นการยืนยันว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำองค์ประกอบเหล่านี้มากำหนดเป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนเพื่อให้สอดคล้อง ตอบสนองต่อนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เป็นเป็นอย่างดี ในงานวิจัยนี้องค์ประกอบด้านความกลัวในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร เป็นองค์ประกอบที่สามารถอธิบายความผันแปรสูงสุด คือ ร้อยละ 11.99 ข้อคำถามข้าพเจ้าไม่มั่นใจว่าจะเข้าใจได้ถูกต้องเมื่อต้องฟังภาษาต่างประเทศจากชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด นั่นคือ มีความกลัวในระดับปานกลาง (Detpichai, 1989) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูยังขาดการพัฒนาทักษะในด้านการฟังภาษาต่างประเทศหรือไม่คุ้นชินกับสำเนียงของชาวต่างชาติ อาจเนื่องมาจากในโรงเรียนอาจไม่มีครูที่มาจากต่างประเทศทำให้ไม่มั่นใจว่าจะสามารถเข้าใจภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้ง 8 ด้าน พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก โดยขนาดความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .232-.710 แสดงให้เห็นองค์ประกอบทั้ง 8 ด้านมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันและยังมีลักษณะร่วมของแต่ละองค์ประกอบในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยความสัมพันธ์เท่ากับ .499 ซึ่งบ่งชี้ว่าการแบ่งองค์ประกอบเป็น 8 องค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบมีลักษณะเฉพาะที่อธิบายความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้

สำหรับความเชื่อมั่นขององค์ประกอบความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับสูง คือ .941-.973 แสดงว่า ข้อความที่ใช้วัดตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกันอยู่ในระดับสูง เมื่อนำไปใช้ในการศึกษาตัวแปรความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู จึงมีความเชื่อมั่นในระดับสูงสามารถยืนยันความน่าเชื่อถือของแบบวัดนี้ได้ว่าเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพดี

### ข้อเสนอแนะ

#### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือวัดความกลัวของครู โดยเพื่อนำสารสนเทศที่ได้ไปจัดทำแผนพัฒนาครูผู้สอนและจัดกิจกรรมพัฒนาความรู้ความสามารถของครู เพื่อให้มีความพร้อมและมีความสามารถในการแข่งขันในประชาคมอาเซียน

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบด้านความกลัวในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู ดังนั้น ผู้บริหาร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร เพื่อยกระดับความสามารถด้านภาษาของครูผู้สอน

#### 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความกลัวของในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อหาสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อความกลัวของครูอันจะนำไปสู่แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

2.2 ควรมีการพัฒนาแบบวัดความกลัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมและมีความสามารถในการแข่งขันในกับประเทศสมาชิกอาเซียน



## กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสำนักงานสนับสนุนกองทุนการวิจัย (สกว.) ภายใต้โครงการทุนวิจัยมหาวิทยาลัย สกว. ด้านมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์

## References

- Basic Education Commission. (2011). *Development of Standard and Strategies for Schools to the ASEAN Community*. Retrieved from <http://jatoporn.ucoz.com/blog/2012-06-15-43>
- Detpichai, W. (1989). *Research and Evaluation Manual for Educational and Behavioral Science Projects*. Pattani: Prince of Songkla University.
- Flanagan, J. C. (1954). The Critical Incident Technique. *Psychological Bulletin*, 51(4), 327-358.
- Gable, R. K. (1986). *Instrument Development in the Affective Domain*. Boston, MA: Kluwer-Nijhoff.
- Gullone, E., & King, N. J. (1992). Psychometric Evaluation of a Revised Fear Survey Schedule for Children and Adolescents. *The Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 33(6), 987-998.
- Jantarapatin, C. (2005). *Nurses' Ethical Dilemmas and Ethical Decision Making in Providing Care for Pediatric Patients in Regional Hospitals, Southern Thailand: Critical Incidents Analysis*. (Master's thesis). Pediatric Nursing, Prince of Songkla University, Songkla.
- Jarernvongrayab, A. (2014). *Affective Domain Measurement (Teaching Documents)*. Phitsanulok: Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University.
- Kamppainen, J. K. (2000). The Critical Incident Technique and Nursing Care Quality Research. *Journal of Advanced Nursing*, 32, 1264-1271.
- Longlalerng, W. (2013). *How to Prepare for the ASEAN Community? In view of the Practitioner*. Retrieved from <http://www.trang.psu.ac.th/asean/?p=976>
- McSherry, R., Simmons, M., & Abbott, P. (2002). *Evidence-Informed Nursing: A Guide for Critical Nurses*. New York: TJ International, Padstow, Cornwall.
- Pinyoanuntapong, B. (2002). *Research Methodology (Teaching Documents)*. Bangkok: Auksornjareantud Printing.
- Wiratchai, N. (1999). *Linear Structural Relationship (LISREL), Statistics for Social and Behavior Science*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.